

SỰ RA ĐI THÌNH LÌNH, BÍ MẬT CỦA HỘI THÁNH

Một lời giới thiệu như thế, sẽ khiến cho bất cứ ai đều cảm thấy dễ chịu, phải không? Được rồi. Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện chỉ một lát trước khi chúng ta mở ra Lời.

² Lạy Chúa, chúng con nói giống như những người xưa kia, “Tôi vui mừng khi người ta nói, ‘Chúng ta hãy đi đến Nhà của Chúa.’” Chúng con không thể tìm thấy nơi nào tốt để ở, ngày hôm nay, hơn là ở ngay tại đây với hội chúng của Chúa, trong sự thờ phượng. Mặc dầu trời có thể đang mưa, bên ngoài, và có những nỗi khổ cùng mọi thứ, nhưng khi chúng con ở trong sự Hiện diện Ngài, chúng con có nụ cười của sự thỏa nguyện này, mà chúng con biết rằng Ngài hiểu và đang làm mọi việc thật tốt cho chúng con.

³ Chúng con cầu xin ơn phước đặc biệt sáng nay cho những người không thể đến với buổi nhóm. Có lẽ, nhiều người, đã đến nếu thời tiết không quá xấu. Nhưng xin cho họ tìm thấy sự an ủi trong việc đọc Lời Ngài, và đang lắng nghe các mục sư trên ra-đi-ô, cùng những chương trình được dành cho những người đó.

⁴ Chúng con muốn cầu xin Ngài ban phước đặc biệt cho những ai đang ở trong sự Hiện diện Thiên liêng, vì nỗ lực đến ra mắt của họ sáng nay, để nghe Lời của Chúa, và để hầu việc Ngài trong Thi thiên và trong—trong lời cầu nguyện, và trong sự tạ ơn.

⁵ Và chúng con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, Ngài sẽ rờ vào những thân thể những ai đau yếu và có nhu cầu, những người mà đang chờ đợi ngay lúc này, đã đến từ đường xa để được cầu nguyện cho.

⁶ Và chúng con cầu xin Ngài sẽ chỉ nhìn trên chúng con, và phán với chúng con là những người đang ở đây sáng nay sẽ sự tra xét về tình trạng của chính mình. “Xin hãy tra xét con,” như một trong những vị tiên tri đã nói, “và thử thách con, và xem thử có điều ác nào trong con.” Và rồi, Chúa ôi, trong sự dò xét, nếu

Ngài thấy có điều ác nào trong chúng con, xin thanh tẩy chúng con, Chúa ôi, khi chúng con khiêm nhu xưng nhận tội lỗi của chúng con và các việc làm xấu xa của chúng con.

7 Và chỉ cầu xin Ngài nhớ chúng con khi Ngài nhìn xem Chúa Jêsus, Con Ngài, Đấng đã chết để làm của lễ chuộc tội và sự gian ác của chúng con. Khi chúng con xưng nhận rằng chúng con tin rằng Ngài đã chết vì mục đích này, và sống lại, để chúng con có đặc ân lớn để làm điều này, sáng nay. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

8 Và xin phán với chúng con qua Lời được chép ra của Ngài, khi chúng con chờ đợi thêm nữa để nghe từ Ngài. Chúng con cầu nguyện như Danh Chúa Jêsus. A-men.

9 Chúng ta muốn lật ra trong Thánh Kinh sáng nay cho việc đọc ra từ Sách Tê-sa-lô-ni-ca, chương thứ 5. Và tôi có cũng có, danh sách, những người mà có nhu cầu xin cầu nguyện, sáng nay. Mà, lời cầu nguyện sẽ được thực hiện ngay lập tức sau buổi hầu việc giảng dạy này. Tôi nghĩ, trong chốc lát, với những anh em đang mở Kinh Thánh của mình, chúng ta hãy giở ra Tê-sa-lô-ni-ca Nhất chương thứ 5, và đọc chỉ một lát.

10 [Một anh em nói, “Sau khi giải tán các lớp học trường Chúa nhật.”—Bt.] Tôi xin lỗi. Trong khi anh em đang mở Kinh Thánh của mình, thì...thiếu nhi chưa được giải tán vì nhiều lớp khác nhau của chúng. Mời các cháu đi thẳng đến lớp của mình bây giờ, các em thiếu nhi và thanh thiếu niên, và vân vân. Đi ngay về lớp của mình.

11 Và trong lúc, nếu anh em có thể, đọc bây giờ, hay mở Kinh Thánh của mình tới Tê-sa-lô-ni-ca Nhất chương thứ 5.

12 Và nếu có thể được ban trị sự hiện có mặt vào lúc này, tôi muốn gặp họ chỉ một lát sau buổi nhóm, tại văn phòng ban chấp sự, về một số công việc. Và nếu họ không có, người nào đó chuyển lời cho họ rằng tôi muốn gặp họ tối nay, ngay trước buổi hầu việc, trong văn phòng ban chấp sự.

13 Bây giờ dành cho một đề tài, tôi muốn lấy chủ đề này sáng nay: *Sự Ra Đi Thành Linh, Bí Mật Của Hội Thánh*.

14 Cho phép tôi...cho phép tôi thông báo điều đó lần nữa, bởi vì tôi không có quá nhiều thì giờ để suy nghĩ trước về bất cứ lời

phê bình nào, nhưng thật sự vội vàng. Chúng tôi đã ra ngoài trễ ngày hôm qua, và chưa bao giờ về tới nhà thật trễ tối hôm qua. Và vội vàng đi xuống đây sáng nay, nhưng điều này vừa đến với tâm trí tôi. Và có lẽ, trễ hơn, tôi có thể nắm bắt điều gì đó mà sẽ có ích cho người nào đó. Tôi thích chủ đề này, “Sự cất lên thình lình, bí mật của Hội thánh.” Và bây giờ trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhất chương thứ 5.

Hỡi anh em, về thời và của các kỳ, thì anh em không cần để tôi viết cho anh em.

Vì anh em chính anh em biết rõ lắm rằng ngày của Chúa đến như kẻ trộm trong ban đêm vậy.

Vì khi người ta sẽ nói rằng, Hòa bình và an ổn; thì những sự hủy diệt thình lình vụt đến trên họ, như sự đau đớn xảy đến cho người đàn bà có nghén; và người ta chắc không tránh khỏi đâu.

Nhưng hỡi anh em, anh em, chẳng phải ở nơi tối tăm, đến nỗi ngày đó sẽ đến thình lình cho anh em như kẻ trộm.

Anh em đều là...con cái của sự sáng, và con cái của ban ngày: chúng ta không phải thuộc về ban đêm, hay thuộc về sự mờ tối.

Vậy chúng ta chớ ngủ, như kẻ khác; nhưng chúng ta phải tỉnh thức và dè giữ.

Vì kẻ ngủ thì ngủ ban đêm; và kẻ say thì say ban đêm.

¹⁵ Bây giờ tôi muốn anh em nhìn ngay qua trang phía bên kia, nếu nó được sắp đặt về mặt địa lý trong Kinh Thánh của anh em, đến câu thứ 16, 17 và 18 của chương 4 trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhất.

Vì chính mình Chúa ở trên trời sẽ giáng xuống với tiếng kêu lớn, và tiếng của thiên sứ trưởng, cùng với tiếng kèn của Đức Chúa Trời; và những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết:

Kế đến chúng ta là kẻ sống và còn ở lại sẽ cùng nhau đều được cất lên với họ giữa những đám mây, để gặp Chúa trên không trung; và như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn.

Thế thì anh em hãy dùng lời đó mà yên ủi nhau.

16 Cầu xin Chúa ban thêm ơn phước Ngài cho việc đọc Lời thánh của Ngài.

17 Đây là điều bất thường, để nói về một đề tài như thế này vào một buổi sáng mà tôi đến để—để hầu việc cho người đau. Nhưng có sự đau ốm lớn hơn sự đau ốm thể chất. Và thật cần thiết hơn là chúng ta được khỏe mạnh, vì sự kiện trọng đại này mà thật sự sắp xảy ra, hơn là nó sẽ xảy ra ngay cả cho người đang ngủ trong Chúa, đó là, đã chết, như chúng ta biết điều đó. Tốt hơn là phải sẵn sàng. Tôi thà là một người đau ốm, sẵn sàng với Chúa, còn hơn là một người khỏe mạnh, mà không sẵn sàng để đi với Chúa. Nhưng dù là thế nào, Đức Chúa Trời rất muốn rằng chúng ta sống vừa mạnh khỏe vừa sẵn sàng, cả linh hồn lẫn thể xác. “Vì Ngài tha thứ mọi gian ác của chúng ta, và chữa lành mọi bệnh tật chúng ta.” Ngài đã chết vì một mục đích kếp.

18 Và thế thì, tôi suy nghĩ hôm nay về đề tài này về, “Sự ra đi thình lình, và bí mật.” Tôi thích điều đó. Đức Chúa Trời...

19 Ngày nay người ta sống dường như, ngay trước khi sự Đến của Chúa Jêsus, nếu Ngài sẽ sai một đạo binh Thiên sứ xuống với tất cả các tờ báo, và, trong một năm hay gần như vậy, thông báo điều đó khắp nơi trên thế giới, bằng báo chí, rằng, “Vào một thời hạn *như vậy-như vậy*, Chúa Jêsus sẽ đến.” Và loan tin đó trên ra-đi-ô, và đưa lên ti-vi, cùng mọi nơi, đúng ngày và đúng giờ rằng Ngài sẽ đến. Vậy thì đó là cách người ta sống ngày nay.

20 Nhưng, Đức Chúa Trời đã phán trong Lời Ngài, rằng, “Nó sẽ đến như kẻ trộm vào ban đêm, sự đến.”

21 Nếu điều đó sẽ như vậy, người ta sẽ nói, như thế gian nghĩ ngày nay, “Ồ, được rồi, còn thật nhiều thì giờ. Tôi sẽ...Nó sẽ được thông báo rõ ràng.” Và, nhưng, anh em thấy, nó đã được thông báo, nhưng nó là sự thông báo bí mật. Nó chỉ dành cho những người muốn nghe điều đó. Những người mà đang muốn suy nghĩ về nó và với...những ai yêu mến Chúa.

22 Tôi nghĩ về những điều Phao-lô đã nói khi ông nói, “Có một mào triều thiên của sự công bình đã để dành cho ta, mà Chúa, là Quan Án công bình sẽ ban cho ta vào ngày đó.” Và rồi ông ngừng

lại. Anh em để ý không? Và nói, “Không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi người yêu mến sự hiện đến của Ngài.” Nếu như chúng ta yêu mến sự hiện đến của Ngài!

²³ Thường thường trong thế gian ngày nay, người ta nghĩ về sự hiện đến của Chúa như một điều kinh khiếp, ghê gớm.Ồ, thế gian có thể đến với điều đó... “Đừng nói với tôi về điều đó,” họ sẽ nói vậy. Họ không muốn biết về những việc đó. Họ không quan tâm đến chúng; chỉ sống cho ngày hiện tại. Ngoại trừ những ai yêu mến Chúa, yêu mến sự hiện đến của Ngài.

²⁴ Điều gì sẽ xảy ra nếu một trong những người yêu mến của anh em, một số những anh chị em lớn tuổi hơn, mà mẹ của anh em, hay cha của anh em đã chết, hoặc cháu bé của anh em, và họ đã được đi khỏi trong rất nhiều năm, và anh em biết rằng họ có thể xuất hiện bất cứ lúc nào?Ồ, anh em có thể có ngôi nhà tất cả đều sạch sẽ. Anh em chỉ sẵn sàng và nhìn xuống con đường đó, vì, mọi ánh đèn xe hơi bật sáng, anh em có thể nghĩ đó sẽ là họ.

²⁵ Bây giờ đó là cách Hội thánh nên trông chờ sự Đến của Chúa. Tất cả đều ở trong trật tự, tất cả đều sẵn sàng, tất cả đều được đóng gói và sẵn sàng để đi ngay khi Ngài đến, bởi vì, “Nó sẽ xảy ra trong chốc lát, trong một nháy mắt.” Cứ thử tính cái nháy mắt của bạn sẽ mất bao lâu, đó là cách sự Cất lên của Hội thánh sẽ xảy ra thật nhanh chóng thế nào.

²⁶ Anh em biết đấy, kẻ thù luôn luôn dùng chiến thuật mà—mà Chúa sử dụng. Anh em biết, khi nó thấy rằng Đức Chúa Trời sắp có một Hội thánh công nghĩa, và những việc Ngài định làm, kẻ thù đã dùng chiến lược giống y như vậy. Nó đã có một giáo hội, và nó có những con người rất sùng đạo. Và họ tuân giữ thật đúng, như—như những người tin kính, bởi vì nó biết rằng Hội thánh của Đấng Christ cũng tương tự.

²⁷ Và nó thực hiện điều đó ra thành đời sống quân sự. Cách đây đã lâu tôi đã đọc một bài báo, về cuộc tấn công thành lính vào Trân Châu Cảng. Đó không phải là cuộc tấn công, hoàn toàn, không ai biết. Họ đã được cảnh báo rồi rằng người Nhật sẽ làm điều đó. Nhưng phần đáng buồn, là họ đã lờ đi sự cảnh báo đó. Họ đã thấy những dấu hiệu, và quân Nhật tự họp lại với nhau,

cùng những chiếc tàu lớn đang chở đạn dược, và sự đe dọa trên bầu trời. Và chúng thật chính xác trong hàng ngũ cho một cuộc xâm lược, nhưng họ đã lờ đi điều đó.

²⁸ Giáo hội ngày nay cũng một thể ấy. Giáo hội cũng nằm ở trong hàng ngũ của sự phán xét, nhưng họ đang lờ đi sự Đến của Chúa. Vì thế các bạn không thể trách Ngài.

²⁹ Người ta nói, khi thật ồn ào tứ phía, chung quanh, ở Trân Châu Cảng, rằng người Nhật có thể tấn công vào bất cứ lúc nào, và rằng những hạm đội lớn của họ phô ra trên mặt nước biển và đang di chuyển chậm chạp nhưng đều đặn hướng tới Trân Châu Cảng, mà họ chỉ cười vào điều đó. Và nói, “À, vô lý. Các anh làm cho bầu trời âm đạm. Các anh gây sự lo lắng. Tất cả các anh chỉ nghĩ về điều rắc rối nào đó.”

³⁰ Và vào ban đêm, ngay trước khi cuộc tấn công vĩ đại vào buổi sáng hôm sau, có một buổi khiêu vũ vĩ đại, hay một buổi tiệc lớn được tổ chức ở chính Trân Châu Cảng. Cho dù người ta cố nói rằng người Nhật đang đến, họ vẫn không nhận lời cảnh báo.

³¹ Chúng ta chỉ đứng nhìn họ trong vài phút. Có một bản tin ngắn gọn trên đài truyền thanh đưa ra. Và ở một góc nhỏ của tờ báo, gần như một chiến dịch chữa lành sẽ được quảng cáo, chỉ một chỗ nhỏ, rằng người Nhật đang trên đường biển, hạm đội hải quân vĩ đại đã đi đầu con đường đó. “Vô lý,” những người khác nói. “Chúng tôi không tin chuyện vợ vẫn như thế. Anh đang cố làm chúng tôi hoảng sợ về điều gì chẳng?”

³² Và rồi chúng ta thấy, càng đến gần buổi tối, tôi thấy ở chỗ nhà ở, thay vì họ chuẩn bị để đi ra khỏi thành phố, thế nào, hết thấy những cô gái trẻ đều mặc áo váy mới của họ, và vân vân. Họ đang đi xuống với lễ mừng lớn tuyệt vời họ định có.

³³ Và, những sĩ quan Quân đội, cũng thật bận rộn viết giấy phép nhỏ ra vào để những người lính có thể tham dự bữa tiệc này, tiệc rượu lớn. Và những xe tải đang âm ỉ và kêu rền, mang đến thứ bìa ngon nhất của họ, và rượu nho và các thứ của họ, cho bữa tiệc này. Và suốt thời gian ấy, hạm đội hải quân Nhật trên đường tiến tới đó, và họ đã không nghe lời cảnh báo.

34 Và khi mặt trời bắt đầu lặn, và hết thấy họ đều bắt đầu tụ họp lại trong nơi quán rượu vĩ đại này. Có lẽ vào phía nào đó, người hầu rượu ăn mặc đang làm cho quán rượu lịch sự lên, hay điều gì đó, nói điều gì đó như thế này, “Này, anh có nghe tiếng đồn không?”

“Không, tôi không tin mình đã nghe,” nói với người đó.

35 “Ồ, người ta nói điều gì đó về hải quân Nhật đang trên đường đến đây.” Và rồi một người khác nhảy vào cuộc nói chuyện.

36 Và một cô gái trẻ, ngu ngốc nhảy dựng lên đó, để chân lên thanh chắn, nói, “Đầu anh chứa đầy chuyện xấu buồn rầu, anh không biết rằng chúng ta ở đây để có một thời gian tuyệt vời và không nói về chiến tranh à?”

37 Nếu đó không phải gần như cách thế gian đang nói ngày nay về sự Đến của Chúa! “Những người hủ lậu, lỗi thời các chị, điều gì khiến các chị ăn mặc và hành động theo cách đó?” Nhưng chúng ta đang trông đợi sự hiện diện đến thành linh, bí mật của Chúa. Vì có điều gì đó trên không trung, một Sứ điệp của Đức Thánh Linh, mà nói với chúng ta sự Đến đã gần rồi.

38 Rồi khi đó cuộc liên hoan vui nhộn tiếp tục, và, ồ, điều kinh khủng đêm hôm đó phải xảy ra. Vì người ta nói rằng lúc nào đó suốt đêm, họ lấy một phụ nữ trẻ, một cô gái trẻ có thân hình đẹp, và cởi quần áo cô ta, và đặt cô vào một xe nhỏ đẩy thức ăn với chỉ một đô lót ở trên người, và đẩy cô chạy xuống đường phố và vân vân, thật có một thì giờ vui vẻ. Và suốt thời gian đó, quân Nhật đang tiến sát vào đất liền, đang đến ngay lúc đó.

39 Và rồi sáng hôm sau, khi người có nhiệm vụ thông báo, và theo dõi dấu hiệu máy bay và vân vân, đã ra ngoài suốt đêm, say xỉn, và chạy quanh với các phụ nữ này và đại loại như thế, quá ngủ gật và rối loạn sáng hôm sau, từ bữa tiệc lớn đó, đến nỗi họ bị bắt gặp ngủ gục khi đang làm việc.

40 Và tôi sợ rằng sẽ giống như vậy lúc sự Đến của Chúa. Giáo hội quá bị lôi cuốn và say sưa với sự quan tâm về thế gian, đến nỗi họ đang ngủ gục ở bốn phận chức vụ, lúc sự Đến của Chúa.

41 Và rồi những chiếc máy bay trên bầu trời thành phố, và những quả bom rơi xuống, và họ nã pháo liên hồi làm đổ nát

thành phố, xuống đất. Tại sao? Bởi vì họ đã không lưu ý đến lời cảnh báo. Và phụ nữ trẻ đó, cùng với những người còn lại, khi những người lính Nhật, đầy hung ác kia chạy vào đó, đã hăm hiếp họ trên đường phố, và cắt họ ra từng mảnh bằng những con dao, sau đó, và vân vân. Vì nếu các bạn không để ý đến lời báo trước, thì chỉ có một điều còn lại, đó là sự phán xét.

⁴² Ô, nếu đã từng có thời điểm mà nước Mỹ này từng ở trong tình trạng sa sút nhất, thì ngay bây giờ, về sự vô đạo đức của nó, về sự thờ ơ của nó! Phúc Âm đã được giảng ra từ bờ biển này đến bờ biển khác. Và những dấu kỳ phép lạ đã được thực hiện. Và những phép lạ vĩ đại đã được thực hiện, và họ cứ tiếp tục chèn chèn, say sưa, không để ý đến, làm trò cười.

⁴³ Trong số hai trăm ngàn bực giảng ở nước Mỹ, của các giáo hội Tin Lành, những gì chúng ta cần ngày hôm nay trong những bực giảng kia là những vị tiên tri của Chúa, là những người không sợ làm nổi tung những tiếng sét phán xét của Đức Chúa Trời trên thế hệ này của những con người tội lỗi mà chúng ta đang rao giảng cho. Chúng ta cần những vị tiên tri giống như Ê-sai người đã la lớn và nói, “Một thế hệ gian ác!” Và cách mà ông đã kết án thế hệ đó như thế nào, và nói cho họ về sự đoán phạt đang đến.

⁴⁴ Nhưng, ngày nay, quá nhiều mục sư truyền đạo của chúng ta sợ nói những việc đó. Họ sợ đưa ra một chứng cứ thẳng thắn của lời cảnh báo, vì nó có tầm quan trọng đến nghề nghiệp của họ. Họ có thể phải lìa bỏ giáo phái của họ, rời bỏ bực giảng của họ. Và họ sẽ phải—phải đi ra, có lẽ, có thể, và lấy một chỗ đứng khác ở giáo hội khác nào đó hay điều gì đó. Nhưng thật quá tệ để chúng ta có những người loại đó trên bực giảng của chúng ta.

⁴⁵ Chúng ta cần những người giống như John Wesley, của sự cải chánh ban đầu, Martin Luther. Chúng ta cần những người giống như Phao-lô, người sẽ muốn cho đi tất cả, và đầu phục chính mình, cho dù điều đó có nghĩa là phân rẽ khỏi đời sống này, như một bằng chứng về Phúc Âm thật của Chúa Jêsus Christ.

⁴⁶ Ngày nay, nó là gì, nền giáo dục đó và những tầng lớp xã hội và những việc điên cuồng tâm thường, mong manh của những hội này hội kia, cùng những cảm giác riêng của họ, đã chiếm chỗ của Đức Thánh Linh trong hội thánh.

47 Những gì chúng ta cần, hôm nay, để la lớn với nước Mỹ, là những người được Đức Chúa Trời đã sai đến, được đầy đầy Đức Chúa Trời với Quyền năng của Đức Thánh Linh, người mà không sợ la lớn chống lại những việc sai trái, và cảnh báo dân sự về sự đoán phạt sắp đến.

48 Đức Chúa Trời không bao giờ có thể để dân tộc này trốn thoát sự phán xét chút nào. Nếu Đức Chúa Trời để vậy, Ngài sẽ phải làm sống lại thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và xin lỗi họ vì đã từng nhận chìm họ, khi họ là một dân gian ác như vậy. Chúng ta không—không là ngoại lệ trước mắt của Đức Chúa Trời. Những gì đã đến với chúng ta ngày hôm nay, khi nó đến với hoạt động chính trị của chúng ta, khi nó đến với nhà cầm quyền của chúng ta, nó bị thối nát, tất cả từ trụ đến cột. Không có sự công bằng nữa, chỉ có trong Đức Chúa Trời.

49 Ồ, chúng ta nói chúng ta dựa vào U.N., Liên Hiệp Quốc. Và tốt hơn năm năm trước, họ là những người cộng sản năm mươi mốt phần trăm, thuộc về các nước trong U.N. Không có dựa vào điều gì ngoài Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Chúng ta không thể dựa vào điều gì bây giờ, không dựa vào chính trị.

50 Tôi đã bị ở trong những phiên tòa xét xử trong ba hay bốn tháng vừa qua, dưới sự tấn công dữ dội, đang cố buộc tội tôi về làm điều gì đó mà sai trái, bằng cách chuyển tiền qua đền tạm này ở đây, cho những buổi nhóm. Mà, ban trị sự chúng ta ở đây đã ký vào tờ khai. Và không có một người nào từng dự những buổi nhóm của tôi ngoài những gì tôi công khai công bố rằng tiền này được dâng lên trong những...trong những buổi nhóm của tôi, đi trực tiếp qua hội thánh này. Và bây giờ họ nói, bởi vì tôi đã đưa nó qua hội thánh, tôi đang cố gắng lừa gạt chính quyền, và muốn cho tôi hai mươi năm ở trong Pháo đài Leavenworth, Kansas, vì điều đó.

51 Tôi nói, “Từ ngữ ‘Công lý’ đó, được viết trên trụ sở tòa án của—của chúng ta là gì? Nó không có ý nghĩa nhiều hơn ngay cả nó đã không được viết ở đó.” Nói, “Khi mọi việc mà chính dân chúng của các ông đã bảo tôi làm, tôi đã làm điều đó. Còn bây giờ các ông nói rằng chúng không liên quan đến chính quyền nữa. Làm sao các ông có thể nói thế? Các ông sẽ giải quyết một sự việc

và chứng minh nó ra, rồi ở đây người ta sẽ đào lên điều gì khác.” Không chỉ thế thôi, nhưng họ không có chính kiến rõ ràng.

⁵² Tôi đã phát biểu điều này với tòa án liên bang. Tôi nói, “Nếu chủ nghĩa cộng sản có Cơ-đốc giáo trong đó, tôi có thể là một người cộng sản.” Nhưng tôi không thể, bởi vì nó chối bỏ Cơ-đốc giáo.

⁵³ Vì vậy tôi có một bàn tay để nắm giữ, đó là bàn tay không thay đổi của Đức Chúa Trời, biết rằng Ngài sẽ tôn trọng sự thật và danh dự. Nó sẽ phải trình ra, trong công lý.

⁵⁴ Nhưng để cho anh em biết không có hi vọng ở nơi nào cả, chỉ trong sự Đến của Chúa.

⁵⁵ Ồ, thật chúng ta đang sống trong một thời như vậy đó, một—một thời buổi khủng khiếp như vậy! Khi mà, mọi thứ thuộc về vật chất, ngay cả chính giáo hội, những con người giáo hội, những giáo phái giáo hội, họ quá quan tâm về những khác biệt nhỏ bé của—nhỏ bé của họ, đến nỗi thậm chí họ sẽ không có tình thân hữu với nhau, và không nhận sự cảnh báo rằng sự Đến của Chúa đã gần rồi.

⁵⁶ Những người như Billy Graham, và Jack Schuller, và Oral Roberts, và nhiều nhà truyền bá phúc âm vĩ đại, và Charles Fuller, người mà có khả năng tiếp cận với cả thế giới, họ làm mọi điều có thể làm, để cảnh báo về sự Đến của Chúa. Và chính những người đó, những con người mà cố gắng làm đúng ấy, là những người mà nhà cầm quyền chúng ta cố xé ra từng mảnh.

⁵⁷ Tôi đã nói với người nào đó, “Thưa ông, hai mươi tám năm của đời tôi, tôi đã đặt trên bàn thờ của Đức Chúa Trời, để cố gắng làm đúng. Và tôi muốn người nào đó nhìn vào mắt tôi, và nói tôi từng trù dập ai về bất cứ điều gì, hay từng trộm cắp cái gì trong đời tôi không. Bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi trong sạch.”

⁵⁸ Điều đó không có nghĩa gì hơn, đối với điều đó, hơn bật ngón tay của bạn. “Ông cũng phạm tội, dù sao đi nữa! Và ông là người có quyền tuyệt đối trong nhà thờ của ông! Ông búng ngón tay, và hội thánh của ông thực hiện những gì ông bảo họ làm!”

“Ồ,” tôi nói, “làm sao con người có thể bất công như thế?”

59 Ông ấy nói, “Ông cho họ những món quà khi nhà họ cháy. Đây là những chi phiếu của ông mà ông đã cho những góa phụ hàng trăm đô-la, và trả tiền thuê nhà của họ, cùng đã làm những việc giống như thế.” Nói, “Có phải ông đã đi đến với ban lãnh đạo hội thánh và bảo họ ông sẽ làm như vậy không?”

Tôi nói, “Không, thưa ông.”

“Tại sao không?”

60 Tôi nói, “Chúa đã dạy tôi, trong Lời Ngài, ‘Đừng để tay phải của người...tay trái của người biết điều việc tay phải người làm.’”

61 Ông ấy nói, “Thế thì ông đang cố gắng biện hộ cho trường hợp của ông bằng Kinh Thánh, và chúng tôi đang xét xử ông bằng luật pháp.”

62 Tôi đáp, “Luật nào cao nhất, của con người hay của Đức Chúa Trời?” Tôi sẽ lấy luật pháp của Đức Chúa Trời.

63 Chỉ cách đây vài, hai năm, tôi đang trong kỳ nghỉ của mình, trên con đường trở về.

64 Ở Indiana đây luật tốc độ là sáu mươi lăm dặm một giờ trong thời gian ban ngày, và đó là trên đại lộ cao tốc, những đường cao tốc. Và sáu mươi dặm một giờ vào ban đêm, sau khi mặt trời lặn. Điều đó cũng như vậy ở Kansas. Điều đó cũng vậy ở Illinois. Điều đó cũng vậy ở Colorado. Điều đó cũng vậy ở Idaho. Điều đó cũng vậy ở Wyoming.

65 Và trên đường về của tôi, sau khi ngồi trong tuyết trôi giạt trong nhiều ngày trong một trận bão tuyết; và tôi vừa sẵn được con nai sừng tấm, và tôi trên đường về nhà, để cho nó cho các bạn tôi. Và tôi phải vội vã cố gắng vượt qua một trận bão tuyết khác ở ngay đằng sau tôi, nếu không tôi sẽ bị ngồi lại, và thịt sẽ bị hư hỏng.

66 Và tôi đã vượt qua Wyoming, và đi qua để vào Nebraska. Tôi ở gần ba mươi dặm, trên đường đi đến, địa điểm. Và đột nhiên, tôi nhìn lui, và thấy ánh đèn màu đỏ của cảnh sát. Và tôi chưa bao giờ bị bắt trong đời. Vì thế, tôi cứ đi tiếp. Tôi nhìn xuống, tôi đang chạy sáu mươi dặm một giờ, vượt trên một...ba mươi hay bốn mươi dặm ở bất cứ—bất cứ loại thành phố nào. Và vừa mới đi xuống đại lộ, đại lộ có bốn làn đường lớn. Và, tôi để ý, sáu

mười dặm một giờ. Tôi nhìn lui, và ông ta tiếp tục ở phía sau tôi. Và tôi chỉ theo dõi.

67 Và tôi vừa nhìn thấy ánh đèn đỏ, và tôi nghĩ, “Ồ, tại sao ông ấy không đi vượt qua mình? Ông ấy có nhiều chỗ.” Và tôi cứ chờ đợi. Tôi cho cửa sổ hạ xuống, và nghe tiếng còi.Ồ, tôi nghĩ, “Tôi vượt xa quá mức có thể được.” Và ông ấy cố đến gần và bắt tôi ngừng lại.

68 Tôi ra khỏi xe. Tôi nghĩ, “Có lẽ là thông báo nào đó mà mình không bắt được trên đài, có lẽ ở nhà, vợ mình hay gia đình.” Tôi ra khỏi xe đó, thật ngây thơ hết sức.

Ông ấy nói, “Tôi đoán ông ngạc nhiên tại sao tôi bảo ông ngừng lại?”

Tôi đáp, “Vâng, thưa ông.”

69 Và ông ấy nói, “Ông đang vi phạm luật tốc độ.” Nói, “Ông có biết ông đang lái xe nhanh không?”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.” Tôi nói, “Tôi đang lái sáu mươi dặm một giờ.”

Ông ấy nói, “Đúng thế. Và điều đó phạm luật.”

Tôi nói, “Không phải là sáu mươi lăm trong...?”

70 “Không, thưa ông.” Nói, “Ở đây là năm mươi lăm. Ông đang vượt tốc độ giới hạn trên năm dặm.”

“Ồ,” tôi nói, “tôi rất tiếc. Tôi không có ý định đó.”

71 Nói, “Cho tôi bằng lái xe của ông. Chỉ đưa cho tôi xem bằng lái của ông.”

72 Và tôi lấy chúng từ trong túi. Và ngay khi ông ta thấy chữ ‘quý mục sư,’ đôi mắt ông rực sáng lên như lửa. Ông ta lôi quyển sổ ra và bắt đầu viết cho tôi giấy phạt hai mươi bốn đô-la năm mươi xu.

Tôi nói, “Ông định đưa giấy phạt cho tôi à?”

Nói, “Đúng thế! Tôi sẽ đưa cho ông giấy phạt!”

“Ồ,” tôi nói, “thưa ông, được rồi. Nhưng tôi không hiểu gì cả.”

73 Ông ta nói, “Ồ, có một tấm biển báo ngay bên ngoài đường ranh giới bang. Ông ắt nên thấy nó.”

74 “Ồ,” tôi nói, “tôi đã ngồi trong tình trạng băng tan bốn... băng tan trong bốn ngày nay, và tôi có thể thật không hề thấy nó, thưa ông.”

Và ông ấy đáp, “Được rồi. Ông có đem theo tiền không?”

Tôi nói, “Chỉ khoảng mười hai đô-la.”

75 “Thôi được,” ông ta nói, “ông sẽ ở lại ngay đây cho đến khi ông trả tiền.” Khoảng mười hay mười một, giờ đêm.

76 Tôi nói, “Thưa ông...” tôi nói với ông ta tất cả, những gì không ổn, và thịt và vân vân. Điều đó không có nghĩa gì với ông ta. Vì thế tôi phải ký bản cam kết không gian dối, rằng tôi sẽ gửi tiền đến họ.

77 Khi về đến nhà, tôi viết thư gửi đến quan tòa, của thành phố nhỏ đó, quý quan tòa địa phương trẻ tuổi mà tôi đã gửi thư đến. Và tôi nói với ông. Tôi nói, “Thưa ông, tôi đã đặt hai mươi... khoảng hai mươi lăm năm,” vào lúc đó, “hai mươi sáu năm trong sự hầu việc Chúa, cố gắng để đem những tội phạm trở về với Đức Chúa Jêsus, để cố gắng bảo vệ đời sống ông như một người có chức vụ, cố gắng làm cho cộng đồng tốt hơn, và một nơi tốt đẹp hơn để sống, và sự đàng hoàng thích hợp cho các gia đình. Tôi đã đặt hai mươi mấy năm vào sự hầu việc đó. Và tôi chỉ vượt qua ranh giới của các ông. Tôi cảm thấy ông nên tha thứ cho tôi vì điều đó.” Tôi nói, “Nhưng nhân viên của ông không muốn nhìn nhận điều đó, chút nào. Mà, có lẽ ông ta được cho là làm điều đó, và thực hiện bốn phận của mình. Nhưng tôi đang cầu xin ông, vì là một quan tòa. Đó không phải tiền bạc; đó là nguyên tắc. Tiền phạt lần đầu tiên của tôi từng trả, và đây là số tiền lấy ra từ nhiều người tặng tôi để sống, thông qua hội thánh.” Tôi nói, “Nếu quý tòa rất rộng lượng tha thứ cho tôi vì điều đó, tôi sẽ biết ơn sâu sắc. Tuy nhiên, đây là chi phiếu đã được công chứng, mà các ông có thể biết rằng nó thì—nó thì ổn thôi.”

78 Thưa anh em, ông ấy cứ ký tên mình trên nó và lấy nó, một cách lạnh lùng. Tại sao? Tại sao? Và rồi, qua hoạt động chính trị thối nát, và thành kiến tôn giáo, một số trong họ đạt được bằng cách giết người. Thế đấy.

79 Đức Chúa Trời sẽ không để Hội thánh Ngài tồn tại quá lâu dưới những việc như vậy. Và thế gian thì bại hoại. Và chính trị thì thối nát. Và giáo hội thì thối nát. Những gì chúng ta cần, để làm nhiều hơn nữa về điều đó, là dân sự kính sợ Đức Chúa Trời đến với nhau và kêu gọi nhưn Danh Chúa. Đó là những gì Đền tạm Branham cần làm. Ồ, tôi sẽ...

Chỉ nhìn và thấy tôi đã có nhiều phía trước tôi.

80 Và suy nghĩ về chúng ta có thể căng thẳng đến chừng nào ở đây, về cách mà hội thánh đang hoạt động; cách mà họ để giảm sút những đạo đức của con người, cách mà họ để người ta sống, và đi đến nhảy nhót và hát nhạc kích động rock-and-rolls, và mặc bất cứ thứ gì họ muốn, và—và mọi thứ, và vẫn tiếp tục chỉ giống như vậy, những thầy giảng thỏa hiệp.

81 Những gì chúng ta cần là những người thầy giảng được sanh ra từ Trời, Đức Chúa Trời đã sai đến, khuôn mẫu thuở xưa mà sẽ nói Lễ thật bất kể đến nó xúc phạm đến ai. Giống như Giảng, người đã nói, “Cái búa đã kè gốc cây.” “Và hễ cây nào không sanh trái tốt sẽ bị đốn và quăng vào lửa.” Chúng ta cần những thầy giảng, những vị tiên tri giống như thế, những người mà sẽ bắn phá, và sử dụng những sự đoán xét của Đức Chúa Trời để làm đạn dược, để xé tan, tình trạng gian ác mà chúng ta đang sống này.

82 Anh em có thể không bao giờ giữ sạch tội lỗi bằng cách vờ nhẹ lạng nó. Anh em có thể không bao giờ có thể giữ sạch tội lỗi bằng sự giáo dục dân chúng. Những chương trình của chúng ta đã trở nên bị đánh đổ và đã thất bại. Chỉ có một phương thuốc cứu chữa duy nhất cho tội lỗi, và, đó là, Đấng Christ là sự cứu chuộc đó. Và không phải Đấng Christ qua sự xưng nhận tri thức, nhưng mà qua phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, để đến với Sự sống mới và sự tái tạo. Đó là phương thuốc cứu chữa duy nhất dành cho tội lỗi, biện pháp khắc phục duy nhất cho một dân tộc. Đó là biện pháp duy nhất dành cho hội thánh. Nó là phương thuốc duy nhất dành cho dân sự.

83 Cách đây ít lâu ở đây...Tôi đoán nhiều người trong số anh em đã đi du lịch đến đó. Tôi đã ở lại suốt đêm ở đó nhiều lần, trong chuyến hành trình ra miền Tây của tôi. Mà tôi phải đi vào

tuần tới, một sự khuây khỏa, đi để được khuây khỏa từ chính quyền. Họ đang giữ tôi ở đây. Nơi mà, nếu họ có thể đuổi tôi đi, họ có thể tìm thấy tôi ở ngay đây. Và tôi đã có hai buổi nhóm trên Bờ Tây. Và ý Chúa, tôi sẽ đi qua thành phố nhỏ này được gọi là West Memphis, Arkansas. Nó chỉ ngang qua con sông từ Memphis, Tennessee. Và trong nơi này người ta muốn tiêu hai triệu năm trăm ngàn đô-la cho một trường đua, cho sự đánh bạc. Hai triệu năm trăm ngàn đô-la, để làm suy thoái, và làm ô nhiễm, và đưa linh hồn xuống địa ngục. Và rồi bắt những người như Billy Graham, Oral Roberts, chính tôi, và những người mà đang chịu khổ vì Cơ Đấng Christ, để chuyển tiền hợp pháp qua một giáo hội, và muốn cho họ hai mươi năm trong nhà tù liên bang. Luôn luôn là ý muốn của thế gian để hành động như thế.

84 Tôi nói, “Anh...Tôi có những anh em đã ở trong nhà tù liên bang.”

85 Và một trong những luật sư đã nói đó nói, “Anh có những anh em ở trong nhà tù liên bang à?”

Tôi đáp, “Tôi đã có.”

Nói, “Họ là ai?”

86 Tôi nói, “Một trong số họ là Anh Giảng, ở Alcatraz, trên đảo Bát-mô. Còn những người khác là Anh Phao-lô, ở trong nhà tù liên bang Rô-ma. Và Anh Đa-ni-ên, anh ấy cũng đã ở trong nhà tù.”

87 Và Anh Giô-sép, bởi vì anh ấy đã bị buộc tội vì điều gì đó mà anh vô tội, nhiều năm, bằng sự cố gắng để là đây tở chân thật của Phô-ti-pha, và vợ ông ta đã vu cáo anh. Và anh đã bị kết tội, và bị bỏ vào tù trong nhiều năm, cho đến khi râu tóc anh dài ra, đến nỗi anh không...Thậm chí người ta phải cạo cho anh, để đưa anh ra trước Pha-ra-ôn. Chắc chắn. Vì điều gì, điều gì sai? Vì Cơ Đấng Christ! Chính xác!

88 Và rồi tiêu hai triệu năm trăm ngàn đô-la cho một trường đua, làm ô nhiễm và đáng nguyên rủa và đưa những linh hồn xuống địa ngục. Hãy nói về việc Đức Chúa Trời đến nhanh chóng!

⁸⁹ Nhưng người dân Arkansas đã làm điều gì đó về nó. Mọi giáo hội, tôi nghĩ, chín hay mười giáo phái khác nhau trong cộng đồng họ, hết thấy họ tụ họp với nhau và nói, “Điều đó sai rồi. Và chúng tôi sẽ không có nó.” Và họ hình thành một buổi nhóm cầu nguyện, và họ thực hiện một chuỗi cầu nguyện, ngày này qua ngày khác, đêm này qua đêm khác. Và khi các thẩm phán và những người liên bang, và hết thấy họ đi đến tòa án sáng hôm sau, để giải quyết điều đó, liệu họ có thể xây dựng nó hay không, họ đã được đáp ứng, và điều đó bị đánh bại. Sự cầu nguyện thay đổi những sự việc. Tôi không quan tâm thế gian thối nát như thế nào, đất nước của chúng ta thối nát ra sao, dân tộc chúng ta như thế nào, dân chúng chúng ta thế nào; sự cầu nguyện của chúng ta thay đổi các sự việc.

⁹⁰ Nhưng chúng ta không quan tâm vào buổi nhóm cầu nguyện nữa. Chúng ta có nhiều những việc khác chúng ta phải làm, chúng ta nghĩ vậy.

⁹¹ Và sau đó, không chỉ thế, là trường đua đó đã bị lên án, nhưng nó cũng được kết luận rằng họ không thể có, ở bang Arkansas, không có gì giống như thế nữa trong nhiều năm và những năm sắp đến. Tại sao? Bởi vì dân sự đã được kêu gọi bởi Danh Ngài nhóm lại với nhau và cầu nguyện.

⁹² Ồ, những gì chúng ta cần ngày hôm nay là một sự kêu gọi với nhau, một sự chuẩn bị sẵn sàng. Và không phụ thuộc vào thầy giảng, nhưng vào anh em, như một cá nhân trước Đức Chúa Trời, khiến anh em sẵn sàng cho sự Đến của Chúa, để thoát khỏi tất cả sự hư nát này.

⁹³ Cho dù người ta gọi anh em là gì, và họ hành động gì đi nữa, điều đó không làm thay đổi Đức Chúa Trời một chút nào. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, giống như vậy. Ngài đang trông mong và chờ đợi chúng ta. Ồ, chao ôi!

⁹⁴ Một số người nói, “Thôi được, tôi đi nhà thờ vào sáng Chúa nhật. Tôi lắng nghe mục sư của chúng ta, là một thầy giảng ưu tú.” Điều đó tốt. Tôi đánh giá cao điều đó. Và anh em là người Mỹ, là thế giới, bất kể là ai. Nhưng nó cần nhiều hơn là một sứ điệp hay từ bực giảng. Nó cần đời sống bạn. Nó cần bạn, chuẩn bị sẵn sàng.

⁹⁵ Trong Khải Huyền chương 19, và câu 7, Kinh Thánh nói rằng, nói về Nàng Dâu của Đấng Christ, “Nàng đã sửa soạn cho chính Nàng.” Nàng đã sửa soạn cho chính Nàng. Và anh em, là một thành viên của Nàng Dâu này, anh em phải chuẩn sẵn sàng cho chính mình.

⁹⁶ Cách đây đã lâu, một mục sư đang giảng. Và—và có một người đang dự nhóm trong nhà thờ của ông trong, ờ, một thời gian khá dài. Và sáng hôm ấy người đó đã đến đi lên tin nhận. Và ông nói, “Thưa mục sư, bây giờ tôi muốn đưa ra lời làm chứng và sự đầu phục của tôi với Chúa Jêsus, mà tôi đã làm tối hôm qua.”

⁹⁷ Và mục sư nói, “Được rồi, tôi thật vui mừng nghe về điều đó, John à. Biết rằng anh đã quyết định để cuối cùng đến và dâng chính mình cho Chúa, vì chúng tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của anh, nhưng chúng tôi biết rằng anh đã rất độc ác. Và chúng tôi biết anh đã ngược đãi gia đình anh. Anh đánh bài hết tiền, và anh đã uống cạn, và sống một cuộc đời kinh khủng, và gia đình anh đã bỏ anh. Và điều khiến lòng tôi vui mừng, sáng nay, biết rằng anh đã tiến lên lúc này và sẽ đầu phục chính mình với Đức Chúa Jêsus, để trở nên một người khác, để hầu việc Ngài.”

Ông nói, “Cảm ơn, mục sư.”

⁹⁸ Mục sư nói, “Thế thì thật sự điều gì...Tôi muốn hỏi anh đôi điều. Bài giảng nào tôi đã giảng, hay đoạn Kinh Thánh nào tôi đã sử dụng, và, hoặc bài hát nào, trong thánh ca, được hát trong nhà thờ, khiến anh đã quyết định làm điều này?”

⁹⁹ Và khi người đó nhìn vào ông, trên khuôn mặt, với những giọt nước mắt chảy dài trên má anh, anh nói, “Thưa mục sư, không phải bài giảng nào của ông, mặc dầu, chúng hay hết sức. Không có ban hợp xướng, hay những điều đặc biệt nào, mặc dù chúng hay hết sức.”

¹⁰⁰ Ông hỏi, “Thế thì xin anh nói cho hội chúng này biết lý do khiến anh đưa ra quyết định này?”

¹⁰¹ Anh nói, “Tôi đã làm việc với một người là Cơ-đốc nhân, và tôi đã nói mọi thứ với anh ấy. Tôi đã gọi anh ấy là một người thiêng liêng quá máu. Tôi đã gọi anh ấy là một người cuồng tín cùng mọi thứ, và điều đó không khiến anh phiền lòng chút nào.

Nhưng anh ấy đã sống một cuộc đời như vậy cho đến nỗi cuối cùng, trong lòng tôi, rốt lại, anh ấy đã chiến thắng một chỗ, đến nỗi tôi muốn được giống như con người đó. Và đó là lý do tôi yêu cầu anh ấy dẫn tôi đến với Đấng Christ. Tôi cần Đấng Christ mà anh ấy hầu việc.”

¹⁰² Anh em thấy, Đức Chúa Trời làm việc qua mục sư, để sửa soạn Hội thánh của Ngài. Ngài làm việc qua những bài hát, để Hội thánh Ngài sẵn sàng. Và Ngài làm việc qua anh em, để Hội thánh Ngài sẵn sàng.

¹⁰³ Nếu mục sư của bạn thất bại, và liên tục thất bại, bạn có thể tìm kiếm một mục sư khác cho mình. Bạn nhanh chóng làm điều đó. Nếu ban hát của bạn không hát đúng, hay bài đơn ca của bạn không thích hợp, bạn có thể nói ngay với người điều khiển, là người lo về âm nhạc, “Đừng để họ hát nữa. Chúng chỉ làm tôi bất an, khi hát.”

¹⁰⁴ Nhưng còn về bạn như một cá nhân thì sao? Bạn thất bại trong đời sống hằng ngày của mình như thế nào? Làm thế nào bạn kiểm kê lại với Đức Chúa Trời, những gì Đức Chúa Trời phán dành cho bạn trở thành, một Sự sáng đang chiếu ra đặt ở trên đời? Không ai có thể đi qua con đường đó, ở chung quanh con đường của bạn, mà không biết về Chúa Jêsus. Kiểu đời sống gì bạn sống, một trong các kiểu đó là bản tiện, lảng mạn, và chọc tức, lãnh đạm phải không? Hay là, bạn có thể nói về sự bình an và tình yêu thương mà bạn tìm thấy trong Đấng Christ?

“Nàng đã sửa soạn cho chính Mình.”

¹⁰⁵ Tôi đã chỉ cho anh em thấy sự độc ác. Và thời gian sẽ không... sẽ không đủ cho tôi, để đi qua các thời đại, và chỉ ra rằng mỗi thời, giống như ở Ba-by-lôn vào buổi tối của sự trác táng, và nhảy múa và chè chén, và vân vân, và những gì đã xảy ra. Và trải qua thời đại nó đã là cách đó. Trong mọi thời đại Đức Chúa Trời đã có những tiên tri đe dọa, với những dấu kỳ phép lạ, lên án việc đó ở giữa tất cả sự ưa chuộng của quần chúng, và đứng một mình cho Đức Chúa Trời.

¹⁰⁶ Không chỉ thế thôi, nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu tôi sẽ nói về thời của Ê-tiên xưa, không phải là một tiên tri, không phải là mục

sư, chỉ là một thuộc viên của Thân thể Đấng Christ. Làm thế nào mà một con người nhỏ bé này đứng trước Tòa Công Luận sáng hôm ấy, và nói ra với những người kia đang kết án ông, và nói, “Hỡi những người cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì kia. Các người cứ nghịch với Đức Thánh Linh hoải. Tổ phụ các người thế nào, thì các người cũng thế ấy.” Ông không phải là mục sư.

¹⁰⁷ Anh em không thể mong đợi mục sư của mình làm điều đó chút nào. Anh em không thể mong chờ ban trị sự, hay là ban chấp sự của mình làm điều đó chút nào. Anh em phải đã có sự sửa soạn cho chính mình. Đó là vấn đề cá nhân.

¹⁰⁸ Và, nên nhớ, sự Đến của Ngài thì rất thình lình, đến nỗi Hội thánh sẽ ra đi trong nháy mắt. Và nếu chúng ta thấy tội lỗi ở trên mọi bàn tay, và sự đoán phạt sắp xảy ra, và những tàu chiến thanh nộ của Đức Chúa Trời đang đến, làm sao chúng ta thoát khỏi điều này? Những dấu hiệu đang hiện đến. Chúa Jêsus đang đến. Và những phép lạ vĩ đại đang được thực hiện. Mọi cột cây số đang chỉ về hướng sự hiện đến chẳng còn bao lâu của Ngài, và nó sẽ xảy ra trong chớp lát.

¹⁰⁹ Làm sao chúng ta đang đứng, sáng nay, khi chúng ta nhận sự tra xét? Nếu chúng ta được nói đến, sáng nay, và Chúa Jêsus sẽ giáng xuống từ trời, sáng nay, với tiếng Kêu lớn và tiếng Kèn của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ được thấy sẵn sàng, như một thân thể hội thánh không? Chúng ta sẽ được thấy sẵn sàng, như một cá nhân, để gia nhập vào với những người mà được sống lại từ kẻ chết, những người đã chứng minh chính họ sẵn sàng rồi? Cho dù chúng ta sẵn sàng hay không, Đức Chúa Jêsus sẽ đến giống như vậy, vào giờ đã định. Chúng ta phải sẵn sàng, và chúng ta phải làm điều đó bây giờ. Không có thì giờ để chờ đợi. Chúng ta phải chuộc lại thì giờ đã mất và sẵn sàng.

¹¹⁰ Cách đây đã lâu, một câu chuyện (ngay trước khi kết thúc) mà đã đánh động tôi, khi tôi nghe nó, cách đây nhiều, nhiều năm.

¹¹¹ Sự Đến bí mật của Chúa; sự ra đi thình lình, bí mật của Hội thánh. Hãy tỉnh thức! “Sẽ có hai người ở trong một đồng ruộng; Ta sẽ đem một người đi và để lại một người. Sẽ có hai người nằm chung giường; Ta sẽ lấy đi một người và để lại một người.” Cho thấy rằng sự Đến của Chúa sẽ không chỉ xảy ra ở bất cứ góc

phổ nào, nhưng nó sẽ được mọi người biết đến. “Một người sẽ đang làm việc, ở ngoài đồng,” ban ngày. “Người khác đang nằm trên giường, ngủ,” về mặt khác của thế gian. Đó sẽ là một sự Cất lên được mọi người biết đến, và sẽ đến với tiếng Kêu lớn, với Tiếng của Thiên sử trưởng, và Tiếng Kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên. Và những người chết trong Đấng Christ sẽ sống lại. Và Nó sẽ được cất đi, cách bí mật.Ồ, tôi thích điều đó! Chàng Ré vĩ đại đang đến, và Nàng Dầu đã sửa soạn cho chính Nàng, đang chờ đợi khoảnh khắc bí mật đó mà ngay cả Nàng cũng không biết, chính Nàng. Nhưng Nàng đã sẵn sàng, và mặc áo, và đang chờ đợi nó.

¹¹² Chúng ta thấy những cột dấu hiệu của Ngài trong thế gian, rằng nó đã sửa soạn cho sự phán xét. Chúng ta thấy những dấu kỳ phép lạ trong hội thánh, những sự việc phi thường đang xảy ra. Chúng ta sẽ là loại người gì? Hãy sẵn sàng cho lúc đó, vì chúng ta không biết khi nào Ngài Đến. “Cũng hãy sẵn sàng, vì người không biết khi nào Chúa người đến.” Hãy sẵn sàng! Vì, anh em không thể sẵn sàng lúc đó, vì Ngài đã phán anh em không thể.

¹¹³ Bao nhiêu người trong anh em, có lẽ tất cả, đã đọc về những người nữ đồng trinh? Một số người khôn và một số người dại. *Đồng trinh* có nghĩa là “trong trắng.” Họ tất cả đều là những người tốt. Mỗi người trong họ, người nữ đồng trinh, những cái bình đã được thánh hóa của Đức Chúa Trời. Nhưng những người có Dầu trong đèn của họ, đã đi vào, còn những người khác bị để bên ngoài. Hết thủy họ là những người đồng trinh, mọi người. Những người mà anh em không thể chỉ tay mình, vì bất cứ việc gì sai trái. Họ, mỗi người, đều tin vào sự Đến của Chúa. Họ sửa soạn để đi gặp Ngài, nhưng một số họ đã để Dầu của họ cạn.

¹¹⁴ Đừng để đó là trường hợp của bạn. Hãy giữ Dầu trong đèn mình. Dầu là Thánh Linh, Đức Thánh Linh. Đừng bao giờ để Điều đó cạn đi trong bạn. Khi bạn cảm thấy tình yêu thương của mình đang chết, sự chân thật của bạn đối với Đấng Christ và với—với Cứu cánh, hãy nhanh chóng đến với Ngài Đấng có nguồn Dầu, và mua cho chính bạn một sự đổ đầy của Đức Thánh Linh.

¹¹⁵ Dân tộc chúng ta đã chết, đạo đức suy đồi và thối nát. Chính trị của chúng ta, thối nát và chết. Những nhà lãnh đạo của chúng

ta, Ôi Đức Chúa Trời, chúng ta có thể làm gì về điều đó? Anh em có thể đưa vào một người tốt, và người đó đi ra là một kẻ lừa đảo.

116 Có một Đấng duy nhất chúng ta có thể mang đến lúc này, đó là Chúa Jêsus. Chúng ta hãy sửa soạn cho sự Đến của Ngài.

117 Tôi muốn kể với anh em một câu chuyện ngắn mà tôi đã nghe cách đây vài năm; để kết thúc. Sự Cát lên nhanh chóng, thình lình của Hội thánh!

118 Bây giờ anh em nói, “Những việc nào đó sẽ xảy ra, lúc đó tôi sẽ sửa soạn.” Hãy sửa soạn ngay bây giờ. Tôi vừa liên hệ với anh em về Trân Châu Cảng và về nhiều nơi mà họ đã từ chối nghe lời cảnh báo. Họ khước từ lắng nghe điều đó. Không gì còn lại ngoài sự đoán phạt Thiên liêng trên dân sự. Bây giờ, hết thảy những ai mà không vào trong Đấng Christ sẽ phải ở dưới cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời và sự phán xét Thiên liêng. Xin đừng để điều đó xảy đến với anh em.

119 Cho dù Đền tạm Branham có biến thành là gì đi nữa, anh em đừng để điều đó xảy ra với anh em. Anh em là dây tợ của Đấng Christ. Cho dù thế giới giáo hội làm gì, anh em vẫn là một dây tợ của Đấng Christ. Điều đó không tùy thuộc vào Đền tạm Branham, cũng không tùy thuộc bất cứ giáo hội nào khác. Nó tùy thuộc vào anh em, như một cá nhân, sẵn sàng cho sự Đến của Chúa. Anh em phải sẵn sàng. Tôi phải sẵn sàng. Tôi rà soát lại những bước của riêng mình. Nó tùy thuộc vào anh em rà soát lại những bước của anh em. Hãy để mặc tôi; tôi không dính dáng đến những bước đi của anh em. Anh em phải sửa soạn áo xống của mình.

120 Có một chủ trại nuôi gia súc lớn, và ông ta làm chủ một trại lớn nuôi voi ma-mút, trên đường vùng phía bắc của Colorado, gần khu vực núi.

121 Như tất cả anh em đều biết, tôi đã điều hành một trại nuôi gia súc nhỏ trong đời tôi, về việc cưỡi ngựa và vân vân. Một trong những cuộc nói chuyện của tôi với Đức Chúa Trời, là ngồi trên cặp đỉnh thúc ngựa có bánh xe cũ kỹ Texas, với một khẩu súng trường đặt trên yên và một khẩu súng lục bên hông; khi tôi nghe

cây cối đang rì rào thổi, âm thanh giống như một Tiếng phán, “A-đam, người ở đâu?”

¹²² Khi tôi ngược lên hướng nhìn các ngôi sao, và tôi nghe cụ Slim, một người chăn bò già từ trên xứ Texas, đang thổi qua cái lược bằng một mảnh giấy (Chính chỗ thập tự xưa nơi Đấng Cứu Thế tôi đã chết, Nay tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh; Bởi Huyết của Ngài tâm thanh sạch an bình; Vinh hiển thay Danh Ngài), tôi đã kéo cái mền lên che mặt và cố giấu mình, bởi vì Đức Chúa Trời đang nhìn xuống trong những đôi kia.

¹²³ Đó là trên một trong những trại gia súc, nơi những công ty lớn đóng gói mua gia súc của họ, đuổi chúng chạy vào núi, và rồi đem chúng ra sau khi những con bê được sanh ra, vào—vào mùa thu trong năm, và dán nhãn chúng, và bán ra một số trong bầy đã già, và bò đực và vằn vằn, và cứ tiếp tục thành...tích lũy những đàn gia súc lớn của họ.

¹²⁴ Và trên trại gia súc nào đó này, người chủ, hay là người chăm sóc nhà cửa, những gì mà chúng ta gọi là, “người đứng đầu,” người quản đốc, ông ta có năm cô con gái. Hết thấy họ đều là những người nữ xinh đẹp, trẻ, độc thân.

¹²⁵ Và có một thiếu nữ nhỏ bé ở đó, là chị em chú bác với những cô gái này, mà cha mẹ cô cả hai đã qua đời. Và cô được mang đến đó để ở...để sống với bác của—của cô.

¹²⁶ Và những cô gái kia, họ thuộc loại người thích mặc áo có diềm đẹp, các bạn biết đấy, và—và—và họ chỉ nhận cô gái nhỏ bé đáng thương này và đối xử với cô gái như với con vật nào đó. Tất cả những công việc nặng nhọc đều đổ ngay trên cô ấy. Cô đã rửa chén bát. Cô lau chùi. Cô sắp xếp giường ngủ. Cô—cô phải làm tất cả việc đó. Còn họ chỉ loanh quanh với việc cắt sửa móng tay cho bóng bẩy, thứ trên môi họ, và hết thấy đều, các bạn biết đấy, thật khinh người.

¹²⁷ Và đặc biệt họ đã làm điều này vì họ nghe rằng từ Chicago, một công ty đóng hộp mà chủ nhân của hãng, con trai trẻ tuổi, độc thân của ông sẽ đến thăm nông trại.Ồ, họ đã diện những bộ đồ đẹp! À! Và họ đã mặc và sửa soạn chờ chàng đến! Và mỗi đêm họ đều trò chuyện, họ sẽ quyến rũ chàng trẻ tuổi này và lấy

chàng. Người sẽ... Thế rồi họ sẽ làm chủ nông trại, chính họ, vì người con trai sẽ thừa kế hết thảy. Vậy nên họ đã sửa soạn cho chính mình.

¹²⁸ Vì vậy, anh em thấy, có một sự sẵn sàng được thực hiện. Anh em chuẩn bị chính mình, bằng sự gia nhập giáo hội hay điều gì đó, tất cả điều đó không được đòi hỏi. Anh em phải có Dầu trong đèn của mình. Hiểu không? Chỉ sửa soạn, nói, “Chúng ta sẽ xây một nhà thờ lớn. Chúng ta sẽ thuộc về một giáo phái tốt hơn. Chúng ta—chúng ta sẽ mua cho họ một chiếc đàn ống, dâng cho Chúa. Chúng ta sẽ làm những chỗ ngồi sang trọng.” Đó không phải là những đòi hỏi của Đức Chúa Trời. [Anh Branham gõ trên bục ba lần—Bt.]

¹²⁹ Sự công bình là điều Đức Chúa Trời cần, trong Con Ngài, Chúa Cứu Thế Jêsus. Đó là những áo xống. Vì Kinh Thánh nói, “Nàng được trang sức bằng áo trắng, là công việc công bình của các thánh đồ.” Vì vậy nàng...

¹³⁰ Những cô gái này nghĩ họ sẽ sửa soạn cho mình vì sự đến của người trai trẻ này. Dĩ nhiên, cô em họ đáng thương kia, điều đó nhắc tôi về một người bị bỏ rơi ở đâu đó. Anh em có thể đánh giá cao cô ấy. Cô là một người nữ xinh đẹp. Nhưng, ồ, chà! Cô là một cô gái nhỏ xinh đẹp, nhưng thậm chí cô không được nhìn nhận ở giữa họ, không như là một người bà con.

¹³¹ Vậy thì đó gần như là bức tranh đúng về một Hội thánh thật, ngày nay, trước những giáo phái. [Băng trống—Bt.] Thậm chí không được nhìn nhận; một nhóm liên giáo phái, một đám người bị ruồng bỏ.

¹³² Vì vậy con người nhỏ bé tội nghiệp này chỉ tiếp tục, làm việc. Và khi chàng trai trẻ đến...

¹³³ Họ không nhận biết điều đó, nhưng chàng đến để tìm kiếm một người vợ. Chàng mệt mỏi vì những cô gái thành phố hết thảy chỉ cứ ăn diện, và, ồ, anh em biết, quanh quẩn ở những quán rượu, và lái xe đi đây đó trong những chiếc xe Cadillacs, và những—những thứ khác biệt đó. Họ—họ đã thật phát ốm và mệt mỏi về điều đó. Anh nghĩ, “Mình sẽ đi ra miền Tây và kiếm cho mình một—một cô gái chân thật mà sẽ là một người mẹ chân

thật của những đứa con của mình. Và người nào đó mà sẽ không quanh quẩn chút nào với các hội nhóm may mặc và các—và các hội nhóm xã hội và các thứ, nhưng sẽ là một bà mẹ thật sự.” Anh ấy đã tìm thấy gì khi đến đó, ngoại trừ điều giống như anh đã lên án ở Chicago?

¹³⁴ Tôi tự hỏi nếu Chúa Jêsus sẽ tìm thấy một hội thánh, chỉ một giáo phái, chỉ trên danh nghĩa, “một hội thánh,” không có Dầu trong những cái đèn, không sửa soạn để đi không? Ồ, họ đã có những bộ váy đẹp. Họ đã có những nhà thờ lớn nhất, cái này lớn nhất, cùng tất cả những điều này. Nhưng Đức Chúa Trời không muốn điều đó. Ngài cần anh em như một cá nhân. Họ có thể có những mục sư tốt nhất, họ có thể có ban chấp sự tốt nhất, nhưng Ngài muốn anh em có Dầu. Ngài đang đến để đem Nàng Dầu đầy Dầu đó đi.

¹³⁵ Và khi anh ấy, chàng trai này, nhìn thấy họ, anh đã nản lòng. Và đêm đó họ đã tổ chức điều gì đó theo tầng lớp của họ... Trong thời của họ, nó có cách đây đã lâu, họ gọi là điệu nhảy “Charleston,” mà nó thật sự giống điệu nhảy rock-and-roll. Và họ sẽ lao mình vào một trong những bữa tiệc lớn đó. Nhiều người trong các bạn còn nhớ điệu nhảy Charleston xưa họ đã có đó, khi tôi còn bé, khi tôi ở ngoài đó. Và vì thế hết thấy họ mặc quần áo màu trắng và đen, anh em biết đấy, để làm...Ồ, nó được gọi là điệu nhảy “Charlestons,” và “điệu nhảy jazz.” Đó là điệu người ta đã gọi. Và họ có bộ đồ hai tông màu, và họ sẽ nhảy những điệu vũ này.

¹³⁶ Và, nhưng, chàng trai này chán ngấy thứ đó. Anh đang đi tìm một cô gái chân thật, vì thế anh lên ra khỏi bữa tiệc của họ. Anh đang theo dõi họ. Anh đi vào để nhìn xem họ.

¹³⁷ Người Con khác mà tôi biết cũng vậy. Người Con khác sẽ đến với hội thánh của bạn. Ngài sẽ...Con của Đức Chúa Trời, Ngài sẽ đến đó. Ngài sẽ nhìn chung quanh. Ngài sẽ thấy chiếc áo đẹp của bạn. Ngài sẽ—Ngài sẽ biết rằng bạn là một thuộc viên tốt. Nhưng Ngài đang tìm kiếm điều gì khác hơn chỉ là xu hướng bình thường của một giáo hội.

¹³⁸ Vì vậy khi chàng đã nhìn khắp nơi, sau một lúc, chàng đã quá nản chí. Chàng bước ra khỏi cửa.

139 Và đi ra phía sau, đi dạo trong ánh trăng, hướng về phía nhà kho, chàng nghe tiếng người nào đó đang ngân nga. Và chàng nhìn quanh. Và ở đây cô gái nhỏ này đi với một cái chảo to lớn đầy nước rửa chén bát, lối đi vào ban đêm, đi chân không, để đổ nước rửa chén bát. Và ngay khi chàng thấy cô, điều gì đó nói, “Đó là nàng. Đó là người ấy.” Vì thế chàng nghĩ ra một cách. Và khi cô ấy...Đó là khi cô gái trở lại theo cánh cổng hàng rào gia súc, ồ, anh đang đứng đó. Và cô gái hầu như ngắt xiú.

140 Chàng nói, “Chào cô?” Và chàng nói, “Cô tên gì?” Và cô nói tên mình, và đó là cùng họ với người chủ nông trại. Nói, “Thế thì tôi không hiểu làm sao điều này...Đó có phải là cha cô không?”

141 “Không. Tôi chỉ là cháu gái, anh biết đấy. Cha tôi và bác ấy là hai anh em. Tôi có cùng họ. Nhưng tôi...Đó, đó là ông chủ.”

142 Anh em có thể có tên trong một giáo hội, có thể có tên trong Đền tạm Branham, hay Giám Lý, hay bất cứ giáo hội nào mà anh em đi. Không phải là điều đó, thưa bạn. Hiểu không? Nó là một điều gì khác. Nó là tính cách của bạn. Đó là những gì Đức Chúa Trời đang tìm kiếm. Bạn có thể là tín đồ Giám Lý. Bạn có thể là tín đồ Báp-tít. Bạn có thể là tín đồ Trưởng Lão. Điều đó không phải. Chính là tính cách mà Đức Chúa Trời tìm. Không phải là tính cách trần tục, nhưng tính cách Đức Thánh Linh. “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin,” Chúa Jêsus phán, trong chương 16 Thánh Mác.

143 Cô gái quá hiểu điều đó đến—đến nỗi thậm chí, anh muốn nói với cô. Và cô cúi cái đầu nhỏ bé xuống, và cô chạy vào nhà.

144 Anh đã ở đó một hay hai tuần, và anh đã tìm khắp chung quanh, mọi nơi. Và anh không hề nói nữa, nhưng anh cứ tiếp tục theo dõi cô. Và buổi tối trước khi rời khỏi...Anh đã ra đi sáng hôm sau. Họ đang lao mình vào một buổi tiệc lớn khác. Và anh quan sát cô ấy. Anh không thể tìm thấy cô. Anh biết cô gái phải làm việc rửa chén bát và vân vân, vì thế, công việc dơ bẩn và tất cả có thể bị ném ra.

145 Và đó là cách Hội thánh thật của Đức Chúa Trời phải nhận nó một thời điểm nào đó, công việc dơ bẩn, tất cả những tai tiếng bê bối, cùng tất cả những việc nhỏ nhen, bị ném đi vào Nó. Và

Nó là con chim có đốm nhỏ cao quý. Tất cả những con chim khác tụ họp chung quanh và làm thành bầy với Nó. Điều đó đúng. Tên Nó ở trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Nó sẽ trải đôi cánh vĩ đại của Nó một ngày nào đó để bay lên. Nó đã sẵn sàng. Những đốm nhỏ có nghĩa là Huyết của Đấng Christ rảy trên Nó. Hiểu không? Các bạn đọc điều đó trong Sách của mình, Kinh Thánh.

¹⁴⁶ Và chàng trai này đã bắt gặp thiếu nữ ấy tối hôm đó xuất hiện. Anh nói, “Tôi đã quan sát cô. Không ai biết điều đó ngoài mình tôi.” Anh nói, “Tôi đi ra đây tìm một người vợ. Và hết thấy những gì tôi thấy, thì cô đáp ứng những yêu cầu.” Cô gái cảm thấy như thế nào? Con trai của một nhân vật quan trọng lúc này đang hỏi cô có muốn làm vợ anh ta không.

¹⁴⁷ Cứ tưởng tượng những cô gái kia phải cảm thấy như thế nào khi họ nhìn ra cửa sổ và thấy, đang nắm tay, với cô em họ nhỏ bé, bị khinh thường kia, người đàn ông mà họ đã cố quyến rũ, với những bộ váy đẹp để quan trọng và tô điểm kiểu cách, và đang tán tỉnh.

Và anh nói, “Em đồng ý lấy tôi không?”

“Ồ,” cô gái đáp, “thưa ông, tôi không xứng đáng.”

¹⁴⁸ Đó là cách Hội thánh thật cảm nhận về điều đó, “Tôi không xứng đáng. Tôi có thể...Nếu tôi chỉ có thể rửa chén cho Ngài, điều đó là ổn rồi.” Bạn có muốn điều đó xảy đến không? Bạn có thể rửa chén bát cho Bữa Ăn Tối không? Bạn có muốn bị gọi là cuồng tín không? Hay là, bạn muốn nhận lấy con đường bị sỉ nhục của Chúa không? Bạn có muốn không?

¹⁴⁹ Bạn có muốn, công việc của mình, được đánh dấu, “Đó là một người, ông ta là một người cuồng tín, bởi vì ông không muốn uống rượu, ông không muốn hút thuốc, ông không nhảy đầm, ông không chạy theo phụ nữ”? “Có một người nữ cứ cúi đầu xuống, chị bước đi giống như...đi xuống phố. Chị không...Chị không gia nhập những nhóm người của chúng ta?”

¹⁵⁰ Anh em có muốn đem đi theo con đường đó, sẵn sàng cho sự Đến của Chúa không? Nếu anh em có...Nếu anh em có, anh em sẽ đang chờ đợi Ngài đến. Anh em sẽ vui mừng khi Ngài Đến. Nó sẽ không là điều kinh khiếp. Nó sẽ là lúc đầy ân điển nhất mà

anh em có thể nghĩ đến, sự Đến của Chúa. “Tất cả những ai yêu mến sự hiện đến của Ngài.”

¹⁵¹ Vì vậy, khi chàng rời khỏi, anh đã nói với cô ấy anh có thể trở lại vào lúc nào đó. Nói, “Khi em bắt đầu thấy...” Đó là mùa đông. Anh nói, “Khi em bắt đầu thấy những cây kia bắt đầu đâm chồi, ở đằng xa, sự báo hiệu và điều đó bắt đầu nhận sự sống mới,” nói, “thì anh sẽ trở lại khoảng mùa xuân.”

¹⁵² Tôi hiểu, tôi không thể nói điều đó là đúng, nhưng cô gái chỉ có khoảng một đô-la bảy mươi lăm xu mỗi tuần cho sự lao động của cô. Nhưng cô đã để dành từng xu cho điều đó. Tại sao? Cô đã chuẩn bị cho đám cưới đó sẽ diễn ra. Cô gái để dành tiền cho chiếc áo cưới của mình. Vì chàng đã nói, “Chúng ta sẽ làm đám cưới ở ngay nông trại đây khi anh trở lại.” Cô đã để dành tiền suốt cả năm. Cô sung sướng. Cô không phiền hà việc rửa chén bát. Cô không cảm thấy phiền lòng việc ủi đồ, hay quét ngoài nhà kho, hoặc bất cứ điều gì khác nữa. Cô đã hứa hôn với một ông chủ của nông trại.

¹⁵³ Một Cơ-đốc nhân chân thật, chúng ta quan tâm gì với điều thế gian nói? Chúng ta quan tâm điều gì nếu chúng ta phải bị khinh miệt và bị chối bỏ? “Phước cho những kẻ nhu mì, vì họ sẽ hưởng được đất.” Con của Chủ sẽ đến, một ngày, và chúng ta sẽ đi dự Tiệc Cưới. Có điều gì quan trọng với chúng ta, nếu anh chị em yêu mến sự hiện đến của Ngài?

¹⁵⁴ Sau cùng nó là tất cả...Những ngày đã trôi qua. Những cô con gái tầm thường, những cô chị họ tầm thường, lấy cô gái ra làm trò cười, nháy múa quanh cô, và làm mọi điều khác. “Ồ,” nói, “em tội nghiệp, ngốc nghếch! Em không biết nếu anh ấy... Tại sao, anh ấy chỉ giống như mọi người đàn ông khác. Anh ấy chỉ trêu chọc em thôi.”

¹⁵⁵ Nhưng Con của Đức Chúa Trời không trêu chọc. “Nếu một người không được sanh lại, người đó sẽ không được vào...” Tôi không quan tâm bạn trông có vẻ tốt đẹp thế nào, bạn thuộc về bao nhiêu giáo hội, địa vị xã hội của bạn trong nước là gì. Bạn có thể là một chính trị gia. Bạn có thể ở trong nhà cầm quyền liên bang. Bạn có thể ở trong đạo Công giáo, Trưởng Lão, bất cứ giáo hội nào bạn muốn. Nhưng, đó là “Nếu một người không được

sanh lại, thì các người sẽ không vào được. Và những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Tôi chỉ đang trích dẫn Lời Ngài.

¹⁵⁶ Cuối cùng, khi giờ đến, cô bắt đầu thấy, những chồi non bắt đầu nhú ra trên cây cối. Cô biết chàng sẽ ở đó vào bất cứ lúc nào. Và chàng nói, “Anh sẽ cố gắng làm điều đó ngay khi mặt trời lặn, để chúng ta có thể cưới nhau và vội vàng ra đi.” Rồi mỗi chiều, lúc hoàng hôn, khi cô—cô có thể đi và lấy, chính mình sửa soạn tất cả, mặc chiếc áo cưới nhỏ bé của cô vào, và đứng chờ ở cổng.

¹⁵⁷ Còn những cô chị họ đến cười vào mặt cô, và lấy cô làm trò cười, và nói, “Em thật là con bé ngu dốt, ngốc nghếch, tội nghiệp. Nghĩ rằng người—người mà làm chủ...Ông ấy là Chủ tịch, đúng hơn là, của công ty, mà con trai của ông ấy sẽ cưới một người rửa chén bát!”

¹⁵⁸ Chàng đang tìm kiếm đức hạnh, không phải áo quần. Chàng có đủ tiền để mua tất cả những y phục đó nếu cần.

¹⁵⁹ Đức Chúa Trời không quan tâm bạn có những thứ đẹp đẽ quan trọng của bạn có thể nào. Ngài làm chủ mọi vật trên thế gian. Vì thế, Ngài muốn có đức hạnh. Ngài cần điều gì đó chân thật.

¹⁶⁰ Và vì thế, cuối cùng, một buổi tối, trong lúc cô đang đứng đó, và họ đang cười cợt và lấy cô ra làm trò đùa, và bảo cô là ngốc nghếch. Đột nhiên, họ nghe một số tiếng vó ngựa cất lên. Điều gì đã xảy ra? Băng qua ngọn đồi một chiếc xe ngựa bốn bánh đang đến. Bấy giờ, chiếc xe ngựa có một toa nhỏ, phía trên cùng mở ra, rất phổ biến ở miền Tây. Và tất cả những con ngựa rung nhạc chuông lên cùng mọi thứ, đang đến. Băng qua ngọn đồi, xe ngựa này đang đến, và nó ngừng lại ngay trước cổng. Và cô chạy ra. Cô nói, “Em biết anh sẽ đến.”

Đó là điều xảy đến với Hội thánh một ngày nào đó.

¹⁶¹ Cô gieo mình vào đôi tay của chàng, và chàng nói, “Em yêu dấu, anh đã đặt một người ở nông trại này từ khi anh rời khỏi đây năm ngoái, để mang đến cho anh báo cáo về mọi việc em đã làm.”

¹⁶² Đức Chúa Trời đã đặt một Người ở lại trong đền tạm này, sáng nay, Ngài đã được gọi là Đức Thánh Linh. Ngài biết những

bí mật của lòng anh em. Ngài biết mọi việc anh em đã làm, hay những gì anh em suy nghĩ. Ngài kể lại với Cha mọi điều anh em làm. Ngài mang Sứ điệp tới lui.

163 Chàng nói, “Và người ấy đã nói với anh rằng em đã chờ đợi, và em đã làm việc, em đã lao động nhần nhục, chờ đợi anh đến. Vậy thì, em đã là một nô lệ trong một thời gian dài, nhưng bây giờ những ngày nô lệ của em đã hết. Anh có mang theo mục sư, ngay dưới hàng hoa hồng này, em trở thành vợ của anh.” Chàng đã hôn cô, đeo nhẫn cưới vào ngón tay cô, và nhắc cô lên và đặt vào chiếc xe ngựa, quàng tay ôm cô. Và đánh xe, đi đến lâu đài mới to lớn này trên Outer Drive ở Chicago, nơi được lựa chọn của quốc gia, nơi cô có thể sống như nàng dâu của chàng.

164 Vì sao? Cô đã sẵn sàng. Cô đã sống và là loại phụ nữ chàng muốn có. Điều đó đã xảy ra ngay vào lúc không ngờ đến.

165 Và sự Đến thình lình, bí mật đó của Chúa, thế gian không biết nó sẽ xảy ra, nhưng chúng ta biết. Nó gần rồi. Đừng giống như người đàn bà trẻ họ đã lột quần áo, ở Trân Châu Cảng, bạn sẽ được ghi lại trong ô nhục. Hãy giống như Người đã sửa soạn chính Nàng, và giữ đức hạnh của Nàng, chờ đợi sự Đến của Chúa, bởi vì nó sẽ xảy ra bí mật và thình lình.

166 Trong khi các bạn suy nghĩ về những điều đó, chúng ta hãy cúi đầu hướng về Ngài Đấng sẽ đến.

167 Ngay trước khi chúng ta sẽ nói với Ngài, mỗi người theo cách riêng của mình, mọi phụ nữ, trai, hay gái. Và trong khi tôi đang nói với Ngài và biết rằng Người Đại Diện bí mật của Ngài, Đấng mà anh chị em không thể thấy được bằng mắt mình, vì vậy Ngài là Đấng Đại Diện bí mật, Đức Thánh Linh phước hạnh đang ở trong tòa nhà này. Anh chị em có muốn Ngài nhớ đến anh chị em trước Cha, sáng nay, rằng anh chị em muốn sẵn sàng, và khi Ngài đến, để đi với Ngài không? Nếu muốn, mời anh chị em giơ tay lên với Ngài? Cầu Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi đoán hầu như mọi cánh tay trong tòa nhà; của tôi, cũng giơ lên nữa. “Con cần Ngài, Đức Thánh Linh ôi, xin nói với Cha, ‘Nhìn xuống trên con. Con—con đang nhận lấy con đường với dân sự bị khinh thường của Ngài. Con—con muốn đi, muốn sẵn sàng. Con—con

muốn sửa soạn ngay bây giờ, bởi vì Ngài có thể đến trước khi buổi nhóm này chấm dứt.”

Các quốc gia đang tan vỡ, Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh,

Những dấu hiệu mà các tiên tri đã báo trước;
Ngày của dân Ngoại được đếm, với những nỗi kinh hoàng bối rối;

“Hãy trở về, với đất nước của chính mình, Hỡi dân tan lạc.”

Ngày Cứu Chuộc đã gần,

Lòng người thất kinh vì sự sợ hãi;

Hãy đẩy dấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời,
khêu đèn lên và làm cho sạch,

Hãy ngược lên, sự cứu chuộc đã gần.

Cây vả đang lớn lên; Y-sơ-ra-ên đang phục hồi.

¹⁶⁸ Ôi Đức Chúa Trời! Cây vả đang đâm chồi của nó, Y-sơ-ra-ên đang trở về như một dân tộc! Khi tôi nghe mục sư của chúng ta sáng nay, nói, cầu nguyện cho Y-sơ-ra-ên! Anh em có biết rằng đó là sự đâm chồi không? Ngài phải đến vào lúc đó.

¹⁶⁹ Thấy rằng *Ba Phút Trước Nửa Đêm*, bài báo đó, thấy nó trên—trên máy ảnh của tôi, hay máy quay phim trong tầng hầm của tôi, khi những cụ già người Do Thái kia đi khắp khiêng và lên những chiếc tàu và mọi thứ, từ khắp nơi trên thế giới. Người phóng viên đã nói, “Ông định về quê hương, để chết ở quê nhà phải không?” Ông ấy trả lời, “Không. Chúng tôi đến gặp Đấng Mê-si.”

¹⁷⁰ Cây vả đang lớn lên. Các bạn không thấy điều đó sao? Ngày Cứu chuộc gần rồi.

Những tiên tri giả đang nói dối, họ đang chối bỏ Lễ thật của Đức Chúa Trời,

Rằng Chúa Cứu Thế Jêsus là Đức Chúa Trời của chúng ta;

Anh em không thể thấy chúng ta đang ở đâu sao?

Nhưng chúng ta sẽ bước đến nơi các sứ đồ đã giẫm lên.

Ngày Cứu Chuộc gần rồi,
Lòng người thất kinh vì sợ hãi;

Hãy suy nghĩ về điều đó!

Hãy đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời,
đèn của anh em hãy khêu cao và làm cho
sạch,

Hãy ngược lên, sự cứu chuộc của anh em đã
gần rồi.

¹⁷¹ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, trong giờ phút vĩ đại này, chúng con ngược nhìn hội chúng nhỏ bé này và thấy những khuôn mặt đỏ bừng cùng những đôi má đầy nước mắt, chúng con ý thức rằng Đấng Đại Diện bí mật cao quý đang đứng gần, là Đức Thánh Linh.

¹⁷² Bây giờ xin cho chúng con nhận lấy con đường ít người bị khinh dể với Chúa. Nếu có những tranh cãi nhỏ bé trong những người lân cận của chúng con, giữa dân sự, giữa hội thánh, hay bất cứ nơi nào, điều đó chẳng có gì liên quan với chúng con. Chúng con sẽ không làm dơ vạt áo mình với những việc của thế gian, nữa. Vì Ngài sẽ đến trong một ngày nào đó trong chốc lát, trong nháy mắt, sự Cất lên thình linh, bí mật đó của Hội thánh Ngài. Ngài sẽ đến trên đỉnh thời gian, xuống tận cái móng ở chân trời, để cất Hội thánh lên, vì lời Kinh Thánh nói, “Tiếng Kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên. Và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại. Và chúng ta sẽ cùng nhau đều được cất lên với họ, trên không trung, để gặp Chúa, và sẽ ở cùng Chúa mãi mãi. Thế thì, hỡi anh em của tôi, hãy dùng những lời này mà yên ủi nhau.”

¹⁷³ Hãy để điều đó vang lên nơi sâu kín trong những tấm lòng của hội chúng này sáng nay. Chúng ta sẽ ca ngợi Ngài trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

SỰ RA ĐI THÌNH LÌNH, BÍ MẬT CỦA HỘI THÁNH VIES8-1012

(The Sudden, Secret Going Away Of The Church)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 12 tháng Mười, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org